

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Societă Edilizia Turistica Alberghiera Residenziale (SETAR)

Pârâtă: Comune di Quartu S. Elena

Dispozitivul

Dreptul Uniunii și Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care transpune o dispoziție din această directivă, dar a cărei intrare în vigoare este condiționată de adoptarea unui act intern ulterior, dacă această intrare în vigoare are loc după expirarea termenului de transpunere stabilit de directiva menționată.

Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2008/98 coroborat cu articolele 4 și 13 din aceasta trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații naționale care nu prevede posibilitatea unui producător de deșeuri sau a unui deținător de deșeuri de a efectua el însuși eliminarea deșeurilor sale, astfel încât să fie scutit de la plata unei taxe comunale de eliminare a deșeurilor, în măsura în care aceasta îndeplinește cerințele principiului proporționalității.

(¹) JO C 377, 21.12.2013.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 decembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour du travail de Bruxelles – Belgia) – Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve/ Moussa Abdida

(Cauza C-562/13) (¹)

[Trimitere preliminară — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 19 alineatul (2) și articolul 47 — Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară — Persoană care poate beneficia de protecție subsidiară — Articolul 15 litera (b) — Tortură sau tratamente sau pedepse inumane sau degradante aplicate unui solicitant în țara de origine — Articolul 3 — Standarde mai favorabile — Solicitant afectat de o boală gravă — Lipsa unui tratament adecvat disponibil în țara de origine — Directiva 2008/115/CE — Returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală — Articolul 13 — Cale de atac jurisdicțională cu efect suspensiv — Articolul 14 — Garanții în așteptarea returnării — Nevoi de bază]

(2015/C 065/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve

Pârât: Moussa Abdida

Dispozitivul

Articolele 5 și 13 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală coroborate cu articolul 19 alineatul (2) și cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și articolul 14 alineatul (1) litera (b) din această directivă trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale:

— care nu conferă un efect suspensiv unei căi de atac exercitate împotriva unei decizii prin care se dispune ca un resortisant al unei țări terțe afectat de o boală gravă să părăsească teritoriul unui stat membru, atunci când executarea acestei decizii îl poate expune pe resortisantul în cauză al unei țări terțe unui risc serios de deteriorare gravă și ireversibilă a stării sale de sănătate, și

- care nu prevede acoperirea, în măsura posibilului, a nevoilor de bază ale resortisantului unei țări terțe menționat, pentru a garanta că îngrijirea medicală de urgență și tratamentul de bază al bolii pot fi efectiv acordate, în perioada în care statul membru respectiv este obligat să amâne îndepărtarea aceluiași resortisant al unei țări terțe ca urmare a exercitării căii de atac în discuție.

⁽¹⁾ JO C 9, 11.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 18 decembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze/Data Medical Service srl

(Cauza C-568/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice de servicii — Directiva 92/50/CEE — Articolul 1 litera (c) și articolul 37 — Directiva 2004/18/CE — Articolul 1 alineatul (8) primul paragraf și articolul 55 — Noțiunile „prestator de servicii” și „operator economic” — Unitate spitalicească universitară publică — Unitate dotată cu personalitate juridică, precum și cu autonomie antreprenorială și organizatorică — Activitate principal nelucrativă — Finalitate instituțională de a oferi prestații de sănătate — Posibilitatea de a oferi servicii similare pe piață — Admiterea participării la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice]

(2015/C 065/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze

Pârâtă: Data Medical Service srl

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 litera (c) din Directiva 92/50/CEE a Consiliului privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii se opune unei legislații naționale care exclude participarea unei unități spitalicești publice, precum cea în discuție în litigiul principal, la procedurile de atribuire a unor contracte de achiziții publice din cauza calității sale de organism economic public, dacă și în măsura în care această unitate este autorizată să opereze pe piață în conformitate cu obiectivele sale instituționale și statutare.
- 2) Dispozițiile Directivei 92/50 și în special principiile generale privind libera concurență, nediscriminarea, proporționalitatea, care stau la baza acestei directive, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale care permite unei unități spitalicești publice, precum cea în discuție în litigiul principal, să participe la o procedură de cerere de ofertă și să depună o ofertă căreia nu i se poate face concurență, datorită finanțărilor publice de care beneficiază această unitate. Cu toate acestea, atunci când analizează caracterul anormal de scăzut al unei oferte în temeiul articolului 37 din această directivă, autoritatea contractantă poate să ia în considerare existența unei finanțări publice de care beneficiază o astfel de unitate din perspectiva posibilității de a respinge această ofertă.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.